

Sygn. akt I Ca 182/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w Łomży I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Włodzimierz Wójcicki (spr.)
Sędziowie:	Andrzej Kordowski Wiesława Kozikowska
Protokolant:	Monika Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 11.09.2019 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa L. S. (1) i L. S. (2)

przeciwko (...) S.A. w B.

o bezumowne korzystanie

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego w Łomży

z dnia 27 marca 2019 r., sygn. akt I C 1742/15

I. apelację oddala;

II. zasądza od powodów L. S. (1) i L. S. (2) na rzecz pozwanego (...) S.A. w B. kwotę 1800 złotych tytułem kosztów instancji odwoławczej.

Andrzej Kordowski W. W. K.

I Ca 182/19

UZASADNIENIE

Powodowie L. S. (1) i L. S. (2) w pozwie skierowanym przeciwko (...) S.A. w B. domagali się zasądzenia od strony pozwanej kwoty 10.012 zł z tytułu bezumownego korzystania z gruntu powodów przez pozwaną za okres od 8 grudnia 2004 r. do 8 grudnia 2006 r. z nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka w obrębie ewidencyjnym T. nr (...), jednostka ewidencyjna P. (...)_2, powiat (...), województwo (...), stanowiącej użytki rolne zabudowane, oznaczone symbolami B-R oraz numerem geodezyjnym (...), dla której Sąd Rejonowy w Łomży

VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o nr (...), stanowiącej własność powodów. Wnieśli także o usunięcie znajdujących się na działce powodów słupów telekomunikacyjnych, ewentualnie gdyby usunięcie to okazało się niemożliwe zawarcie umowy z pozwaną ustanawiającej służebność przesyłu. Nadto domagali się zasądzenia wynagrodzenia w kwocie 10.000 zł tytułem obniżenia wartości nieruchomości powodów z uwagi na istnienie 2 słupów telekomunikacyjnych oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazywali, że są właścicielami nieruchomości położonej w T. o numerze (...). Od 2 lat wymieniają korespondencję z pozwaną na temat zapłaty wynagrodzenia tytułem bezumownego korzystania z ich gruntu oraz wynagrodzenia za obniżenie wartości nieruchomości z uwagi na istnienie 2 słupów telekomunikacyjnych. Powodowie wskazali, że domagają się usunięcia elektrycznej sieci przesyłowej, która przechodzi przez ich działkę, a linia ta jest własnością pozwanej oraz usunięcia elektrycznej sieci przesyłowej wysokiego napięcia, która przechodzi przez ich działkę, a linia ta wraz ze słupami jest własnością pozwanej. Powodowie wskazali, że istniejąca linia energetyczna ogranicza im korzystanie z działki na przykład przez niemożność wznoszenia pod linią budynków czy też dokonywania nasadzeń, a w przypadku awarii konieczność znoszenia działań pracowników rejonu energetycznego wraz z niezbędnym sprzętem.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie solidarnie od powodów na swoją rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że urządzenia znajdujące się na nieruchomości powodów, to jest na działce nr (...) w miejscowości T. zostały posadowione legalnie na podstawie ówczesnie obowiązujących przepisów prawa, a także zmodernizowane również legalnie i na podstawie ostatecznej decyzji administracyjnej, a także za zgodą powódki na lokalizację linii niskiego napięcia 0,4kV na nieruchomości - to jest na podstawie ostatecznej prawomocnej decyzji numer (...) Starostwa Powiatowego w Ł. z dnia 9 stycznia 2001 r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i pozwoleniu na budowę, za zgodą wyrażoną przez ówczesnego właściciela nieruchomości - powódki L. S. (1) na przeprowadzenie przez działkę (...) elektroenergetycznej linii niskiego napięcia. Zatem istnienie decyzji pozwolenia na budowę uniemożliwia usunięcie z niej urządzeń na wniosek obecnego właściciela. Nadto pozwana wskazała, że zgodę wyraziła sama powódka, będąc wówczas samodzielnie ujawnionym w księdze wieczystej właścicielem nieruchomości. Dodatkowo pozwana wskazała, że żądanie powodów w zakresie usunięcia urządzeń z ich nieruchomości jest sprzeczne z artykułem 5 k.c. i stanowi nadużycie prawa podmiotowego, gdyż linia przebiegająca przez działkę powodów zasila w energię elektryczną znaczną część odbiorców w miejscowości T. i miejscowości kolejnych. Dlatego usunięcie ewentualnych urządzeń elektroenergetycznych z nieruchomości z całą pewnością doprowadziłoby do powstania po stronie tych odbiorców znacznych utrudnień w odbiorze energii elektrycznej, a co za tym idzie niepowetowanej szkody.

Ponadto pozwana podniosła zarzut zasiedzenia służebności gruntowej o treści służebności przesyłu, ewentualnie zasiedzenia służebności przesyłu.

Z ostrożności procesowej zaprzeczyła wysokości wynagrodzenia żadanego przez powodów, zaprzeczyła również powierzchni nieruchomości przez nich wskazanej jako powierzchni, z której korzysta lub korzystała pozwana, lub co do której ograniczeni w korzystaniu są lub byli powodowie. Nadto zaprzeczyła żądanej przez powodów kwocie z tytułu zmniejszenia wartości nieruchomości. Podniosła zarzut przedawnienia roszczeń o zapłatę powołując się na treść art. 118 i 120 k.c.

W trakcie postępowania strona pozwana złożyła wniosek do Sądu Rejonowego w Łomży zarejestrowany pod sygnaturą I Ns 824/17 z udziałem L. S. (1), L. S. (2) i Skarbu Państwa reprezentowanego przez Starostę (...) o zasiedzenie służebności przesyłu.

Postanowieniem z dnia 12 października 2018 r. Sąd Rejonowy w Łomży w sprawie sygn. I Ns 824/17 stwierdził, że Skarb Państwa nabył przez zasiedzenie z dniem 2 stycznia 1975 r. służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu, polegającą na prawie posadowienia na działce gruntu poł. w miejscowości T., oznaczonej numerem geodezyjnym (...), stanowiącej własność uczestników L. S. (1) i L. S. (2), dla której w Sądzie Rejonowym w Łomży prowadzona jest księga wieczysta nr (...), słupów wraz odcinkiem linii napowietrznej niskiego napięcia

nn 0,4kV, pomiędzy pkt A-B-C, oznaczonymi na mapie sytuacyjnej, sporządzonej przez biegłego sądowego J. K., jako załącznik do opinii z dnia 27 marca 2017 r., stanowiący integralną część orzeczenia oraz polegającą na prawie nieodpłatnego korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do eksploatacji powyższej linii wraz ze stanowiskami słupowymi oraz przyłączami, prawie kaźdoczesnego usunięcia awarii, dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji oraz przebudowy urządzeń, jak też prawie nieograniczonego i nieodpłatnego dostępu do urządzeń elektroenergetycznych poprzez prawo wjazdu i wejścia na ww. działkę gruntu w zakresie powyższej służebności, w tym przy użyciu odpowiedniego sprzętu. Postanowienie to uprawomocniło się w dniu 15 listopada 2018 r.

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 marca 2019 r. Sąd Rejonowy oddalił powództwo o ochronę własności (pkt I), oddalił powództwo o zapłatę (pkt II) oraz zniósł koszty postępowania pomiędzy stronami (pkt III).

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że istotnym dla rozstrzygnięcia sprawy było zbadanie zasadności podniesionego przez stronę pozwaną zarzutu zasiedzenia. Z tych względów Sąd dopuścił dowód z akt sprawy Sądu Rejonowego w Łomży ozn. sygn. I Ns 824/17, której rozstrzygnięcie jednoznacznie przesądziło o posiadaniu przez pozwaną tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości powodów w postaci zasiedzanej służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu. Sąd podkreślił, że w sprawie I Ns 824/17 rozstrzygnięcie zostało oparte na dowodzie z opinii biegłego z zakresu geodezji i szacowania nieruchomości, który jednoznacznie określił przebieg linii i usytuowanie tej linii na działce powodów. Sąd wskazał, że z opinii tej, jak też z zebranego materiału dowodowego wynika, iż w dacie uzyskania tytułu prawnego w postaci zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu linia energetyczna przebiegała pomiędzy punktami A-B-C, to jednak nie można pominąć faktu, że zmiana dotychczasowego przebiegu linii na aktualny, tj. pomiędzy punktami D-E-F-G czego, dotyczyło sprecyzowane żądanie pozwu, nastąpiła w ramach nabytych już przez pozwaną uprawnień wynikających z zasiedzanej służebności gruntowej o treści służebności przesyłu, która uprawnia pozwaną do korzystania z nieruchomości zgodnie z przeznaczeniem urządzeń elektroenergetycznych, obejmując również prawo m.in. do remontów, modernizacji, a także przebudowy tych urządzeń. Z treści postanowienia Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 12 października 2018 r. w sprawie I Ns 824/17 wynika, iż uprawnienie to polega m.in. na prawie dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji oraz przebudowy urządzeń. Zatem późniejsza modernizacja przedmiotowej linii była wynikiem realizacji uprawnień wynikających z zasiedzanej służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu. Sąd stwierdził, że aktualne korzystanie przez pozwaną z linii niskiego napięcia, której dotyczy niniejsze postępowanie wraz z przyłączami wynika z korzystania z tej samej zasiedzanej służebności o zmienionej treści. Zdaniem Sądu wskazywany odcinek w sprecyzowanym obecnie żądaniu przez powodów w zakresie linii D-E-F-G nakreślonej przez biegłego w opinii dotyczy tej samej linii napowietrznej niskiego napięcia, której dotyczył wcześniej odcinek zasiedzany pomiędzy punktami A-B-C wybudowany w roku 1964 w ramach powszechnej elektryfikacji wsi. Jest to ta sama linia przesyłająca energię elektryczną o tym samym napięciu, pełniąca te same funkcje, co oznacza również, że pas technologiczny nie uległ poszerzeniu, a według zeznań świadków, ale też wyjaśnień powodów zmienił tylko nieznacznie swój przebieg. Sąd nie miał wątpliwości, że linia energetyczna przebiega przez działkę powodów, jednakże wskazał, że modernizacja polegała jedynie na zastąpieniu istniejących słupów drewnianych betonowymi wzdłuż granicy działki, co odpowiadało zachowaniu prawidłowych relacji i zasad współżycia społecznego z powodami poprzez ograniczenie do minimum ewentualnych uciążliwości związanych z przebiegiem wspomnianej linii przez ich nieruchomość, a w konsekwencji również z ich prawami władania nieruchomością. Zdaniem Sądu nie można uznać za prawdziwe twierdzenia powodów, że linia energetyczna wyznaczona pkt D-E- F-G jest nową linią powstałą dopiero w 2001 r. i dopiero w tym czasie weszła w skład przedsiębiorstwa przesyłowego. W ocenie Sądu powyższa okoliczność kłóci się z opinią biegłego sądowego, który przeanalizował wszystkie załączone do akt sprawy dokumenty budowlane od początku budowy linii, a które również stanowią materiał dowodowy, na którym Sąd Rejonowy w Łomży w sprawie I Ns 824/17 oparł swoje rozstrzygnięcie. Przedmiotowa linia elektroenergetyczna pierwotnie została na nieruchomości powodów wybudowana już w roku 1964 w ramach powszechnej elektryfikacji wsi, w oparciu o ustawę z 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli. Co więcej, dokładnie data budowy tych urządzeń została stwierdzona na zestawieniu zużytych materiałów linii na odcinku T. I-II, na którym stwierdzono datę rozpoczęcia budowy, tj. 20 marzec oraz datę zakończenia tj. 15 maj 1964 r. Pozwana na powyższą okoliczność załączyła do odpowiedzi na

pozew dokumentację dotyczącą tej inwestycji, w szczególności opis ogólny budowy sieci niskiego napięcia z 1963 r., podstawy techniczno- prawne opracowania projektu z 1963 r., a także plany linii z oznaczeniem daty 22 kwietnia 1966 r. Sąd podkreślił, że w 2001 r., wbrew twierdzeniom powodów, linia ta została zmodernizowana, a nie wybudowana na nowo, na podstawie ostatecznej prawomocnej decyzji nr (...) Starostwa Powiatowego w Ł. z dnia 9 stycznia 2001 r. o zatwierdzeniu projektu budowlanego i pozwoleniu na budowę, decyzja ostateczna nosi datę 5 lutego 2001 r., za zgodą wyrażoną przez ówczesnego właściciela nieruchomości, tj. powódkę L. S. (1) na przeprowadzenie przez działkę nr (...) elektroenergetycznej linii nn 04kV. Z ustaleń Sądu wynikało, że działka nr (...) w kolejnych latach uległa podziałowi na działki numer (...), co nie było kwestionowane.

W tych okolicznościach Sąd Rejonowy, mając na uwadze całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w szczególności opinię biegłego, stanął na stanowisku, że pozwana korzystała z tytułu prawnego do przedmiotowej nieruchomości w zakresie urządzeń stanowiących jej własność. Aktualnie przebiegająca przez działkę powodów linia oznaczona kolorem zielonym i literami D-E-F-G jest tą samą linią, której zasiedzenie zostało stwierdzone przez Sąd Rejonowy w Łomży w sprawie I Ns 824/17. Nieznaczące odchylenie i przeniesienie umiejscowienia tej linii na działce powodów ewidentnie służyło ich interesowi i odbyło się za zgodą właścicieli. Ponadto przebudowa linii leżała w interesie wszystkich mieszkańców, którzy alarmowali o jej zły stan techniczny. Jednocześnie została ona przeniesiona w taki sposób, aby umożliwić powodom jak najpełniejsze korzystanie z ich działki.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo o ochronę własności jako nieuzasadnione i w konsekwencji oddalił powództwo o zapłatę oraz zniósł koszty postępowania pomiędzy stronami.

Powyższy wyrok w pkt I i II zaskarżyli apelacją powodowie zarzucając

naruszenie prawa materialnego, to jest:

1. art. 172 § 2 k.c. w zw. z art. 7 k.c. w zw. z art. 292 k.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie polegające na błędnym uznaniu, iż pozwana zasiedziała nieruchomość powodów w odniesieniu do linii i jej przebiegu pomiędzy pkt. D-E-F-G, oznaczonymi na mapie sytuacyjnej, sporządzonej przez biegłego sądowego J. K., jako załącznik do opinii z dnia 27 marca 2017 r., ponieważ pozwana zasiedziała linię oznaczoną na mapie literami A-B-C, która to linia jak zgodnie przyznali świadkowie została rozebrana i zdemontowana przed budową linii oznaczonej literami D-E-F-G zatem nie może stanowić tej samej linii;

2. art. 172 § 2 k.c. w zw. z art. 7 k.c. w zw. z art. 292 k.c. poprzez błędne uznanie, iż linia oznaczona A-B-C pomimo jej przebiegu w latach 60-tych na skos działki jest tożsamą linią oznaczoną D-E-F-G wybudowaną w 2001 r. przebiegającą po granicy działki;

3. art. 224 k.c. w zw. z 225 k.c. poprzez błędne zastosowanie i uznanie, iż powodom nie przysługują roszczenia z tytułu bezumownego korzystania, nakazania usunięcia słupów z nieruchomości powodów odszkodowania za zmniejszenie wartości działki gruntu nr (...) położonej w T. z uwagi na fakt zasiedzenia nieruchomości.

naruszenie prawa procesowego, to jest:

1. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na błędnej ocenie, wbrew logice i doświadczeniu życiowemu przyjęcie przez Sąd I instancji, iż pozwana jako monopolista w okresie lat 60-80, a po przekształceniach własnościowych w 90-tych jako wyspecjalizowana spółka prawa handlowego nie zdawała sobie sprawy z tego na czyich gruntach są posadowione słupy energetyczne i z czyich gruntów korzysta, a także, iż nie mając stosownych dokumentów w postaci aktu notarialnego, decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 35 ustawy z 12 marca 1958 roku o z.t.w.n. lub umowy z właścicielem gruntu przysługują mu uprawnienia właścicielskie do władania gruntem powoda w zakresie przebiegu linii oznaczonej nr D-E-F-G wybudowanej w 2001 r. przebiegającą po granicy działki;

2. art. 224 w zw. z 227 w zw. z 233 § 1 k.p.c. poprzez nieprzeprowadzenie wszelkich wniosków dowodowych pomijając zgłoszone wnioski w piśmie procesowym z dnia 11.07.2016 r. i 16.08.2017 r., a mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy;
3. art. 217 § 1 i 3 w zw. z art. 227 k.p.c. przez niedopuszczenie zgłoszonego prawidłowo w piśmie procesowym z dnia 11.07.2016 r. i 16.08.2017 r. dowodu z opinii biegłego;
4. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. poprzez niedokonanie wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego zebranego w sprawie, co doprowadziło do błędnego ustalenia przez Sąd, iż pozwana zasiedziała nieruchomości powodów;
5. art. 328 § 2 k.p.c. przez ustalenie faktów w oparciu o niepełny i wybiórczy materiał dowodowy w sprawie z pominięciem dowodów zgłoszonych przez powodów.

Mając powyższe na uwadze powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego za obie instancje.

Ewentualnie domagali się uchylenia wyroku i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, orzekając o kosztach zastępstwa prawnego za postępowanie apelacyjne.

Nadto na podstawie art. 382 k.p.c. powodowie wnieśli o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego wskazanego w piśmie procesowym z 11.07.2016 r. i 16.08.2017 r. na okoliczności szczegółowo tam wskazane.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji, oddalenie wniosków dowodowych zgłoszonych przez powodów jako spóźnionych, bezzasadnych i niemających istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Ponadto domagała się zasądzenia na swoją rzecz od powodów kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepianych.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu.

Niezasadne są zarzuty powodów dotyczące naruszenia zarówno wskazanych w apelacji przepisów prawa procesowego, jak i przepisów prawa materialnego, a głównie odnoszące się do zagadnienia związanego z zasiedzeniem służebności urządzeń przesyłowych. To bowiem zagadnienie decyduje o zasadności roszczenia powodów o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie przez pozwaną z ich nieruchomości.

W przedmiotowej sprawie pozwana od samego początku powoływała się na posiadanie przez nią tytułu prawnego, pozwalającego na korzystanie z nieruchomości powodów w zakresie, w jakim przebiega przez nią linia elektroenergetyczna nn 04kV oraz posadowione tam 2 słupy elektroenergetyczne, w postaci zasiedzianej służebności gruntowej o treści służebności przesyłu. W pierwszej kolejności wywodziła, iż sporna linia elektroenergetyczna została wybudowana i załączona do sieci w dniu 15 maja 1964 r., wobec czego poprzednik prawny pozwanej - Skarb Państwa wszedł w posiadanie służebności. Pozwana natomiast wyliczała posiadanie służebności od dnia wejścia w życie kodeksu cywilnego, tj. 1 stycznia 1965 r., a co za tym idzie poprzednik prawny pozwanej – Skarb Państwa z dniem 2 stycznia 1975 r. zasiedział służebność gruntową o treści służebności przesyłu w dobrej wierze. Takie stanowisko zyskało aprobatę Sadu Rejonowego w Łomży rozpoznającego sprawę z wniosku (...) S.A. w L. z udziałem L. S. (1), L. S. (2) i Skarbu Państwa reprezentowanego przez Starostę (...) o zasiedzenie służebności przesyłu. Postanowieniem z dnia 12 października 2018 r. w sprawie I Ns 824/17 Sąd stwierdził, że Skarb Państwa nabył przez zasiedzenie z dniem 2 stycznia 1975 r. służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu polegającą na prawie posadowienia na działce powodów w miejscowości T. ozn. nr 41/4 słupów wraz z odcinkiem linii napowietrznej niskiego napięcia 0,4kV pomiędzy pkt A-B-C, oznaczonymi na mapie sytuacyjnej sporządzonej przez biegłego sądowego J. K. stanowiącej załącznik do opinii z dnia 27 marca 2017 r. i stanowiącej integralną część orzeczenia oraz polegającą na prawie

nieodpłatnego korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do eksploatacji powyższej linii wraz ze stanowiskami słupowymi oraz przyłączami, prawie każdorazowego usunięcia awarii, dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji oraz przebudowy urządzeń, jak też prawie nieograniczonego i nieodpłatnego dostępu do urządzeń elektroenergetycznych poprzez prawo wjazdu i wejścia na ww. działkę gruntu w zakresie powyższych służebności w tym przy użyciu odpowiedniego sprzętu. Postanowienie to, prawomocne z dniem 15 listopada 2018 r., jak słusznie zauważyła strona pozwana ma charakter deklaratoryjny. Wobec takiej treści orzeczenia Sądu Rejonowego w Łomży pozwana niewątpliwie miała prawo do modernizacji linii elektroenergetycznej, tym bardziej, że z zeznań świadków w osobach R. P. i M. Ś. – pracowników pozwanej wynika, że poprzednia linia powstała podczas pierwszej elektryfikacji, przewody były niez izolowane co stwarzało zagrożenie i z tych względów, a także z uwagi na parametry dostarczane odbiorcom konieczna była modernizacja linii (k. 210 odwrót – 211 odwrót). Zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja związana z procesem modernizacyjnym linii – to jest decyzja nr (...) z 23 października 2000 r., mocą której ustalono warunki zabudowy i zagospodarowania terenu w związku z zaplanowaną modernizacją linii (k. 173), projekt budowlany na modernizację napowietrznych linii SN-15kV, nn-04kV i stacji transformatorowych (k. 172), wykaz właścicieli działek po trasie proj. linii energetycznych SN i NN (k. 174), a w szczególności opis techniczny, w którym wskazano na stan istniejący linii energetycznych i planowane prace modernizacyjne, między innymi linii nn 04kV (177-178) nie budzą wątpliwości Sądu i potwierdzają, że obecnie wyznaczona na mapie posadowienia słupów i przebiegu linii napowietrznej wybudowanej w 1964 r. i zmodernizowanej w 2001 r. (k. 293), sporządzonej przez biegłego sądowego z zakresu geodezji J. K. linia energetyczna oznaczona pkt D-E-F-G nie jest linią nową, ale zmodernizowaną linią, uprzednio oznaczoną pkt A-B-C. Mając również na uwadze „oświadczenie 4” złożone przez L. S. (1) w dniu 7 kwietnia 2000 r. o wyrażeniu przez nią zgody na przeprowadzenie przez jej działkę elektroenergetycznej linii nn 04kV (k. 175) oraz zeznania świadków: F. G. – brygadzysty posterunku energetycznego w W., który nie przypominał sobie, aby powódka zgłaszała jakieś pretensje z uwagi na przebudowę linii (k. 251 wraz z transkrypcją – k. 269 odwrót - 271), Z. R. – elektromontera, który zajmuje się pracami w terenie, a z zeznań którego wynikało, że nie kojarzy, aby kiedykolwiek powodowie zgłaszali się z pretensjami, że na ich działce znajdują się urządzenia (k. 251 – 251 odwrót wraz z transkrypcją k. 271-272), S. T. – inspektora nadzoru (...), który wskazał, że nadzorował prace modernizacyjne zgodnie z dokumentacją, która wcześniej była opracowana i uzyskała zgodę właścicieli działek (k. 251 odwrót wraz z transkrypcją k. 272 odwrót – 274) i T. L., która była kierownikiem budowy u wykonawcy prac modernizacyjnych i która również twierdziła, że prace były wykonywane zgodnie z dokumentacją projektową i nie docierały do niej żaden sprzeciw właścicieli działek (k. 251 odwrót wraz z transkrypcją k. 274-275 odwrót) zarzut podnoszony w apelacji, iż pozwana nie uzyskała zgody powódki na usytuowanie linii energetycznych i słupa w granicach jej działki jest całkowicie chybiony i stanowi niczym nie popartą polemikę z wiarygodnymi dowodami w sprawie.

Ponadto należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że obecne usytuowanie linii napowietrznej, po granicy działki nr (...) jest korzystniejsze dla powodów, niż usytuowanie wcześniejsze przecinające tę działkę, a zatem w szerszym zakresie umożliwia im korzystanie ze swojej nieruchomości.

Końcowo odnosząc się jeszcze do podnoszonych przez powodów zarzutów, a odnoszących się do niedopuszczenia przez Sąd I Instancji wniosku dowodowego z opinii biegłego z zakresu szacowania nieruchomości oraz energetyki na okoliczność ustalenia szerokości niezbędnej strefy ochronnej wokół urządzeń energetycznych na działce powodów i wysokości wynagrodzenia należnego powodom należy zauważyć, że na rozprawie w dniu 27 marca 2019 r. wnioski te zostały oddalone jako zgłoszone na okoliczności, dostatecznie już wyjaśnione, a powodowie reprezentowani przez fachowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wnieśli zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. W ocenie Sądu Odwoławczego, w świetle prawidłowo poczynionych ustaleń Sądu Rejonowego, będących wynikiem prawidłowej oceny całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powyższy wniosek był zbędny i zmierzałby tylko do przedłużenia postępowania, albowiem skoro pozwana wykazała nabycie uprawnień do korzystania z nieruchomości powodów w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu powództwo o ochronę własności, a tym samym o zapłatę wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z ich nieruchomości było bezzasadne.

Wobec powyższego apelacja podlegała oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.).